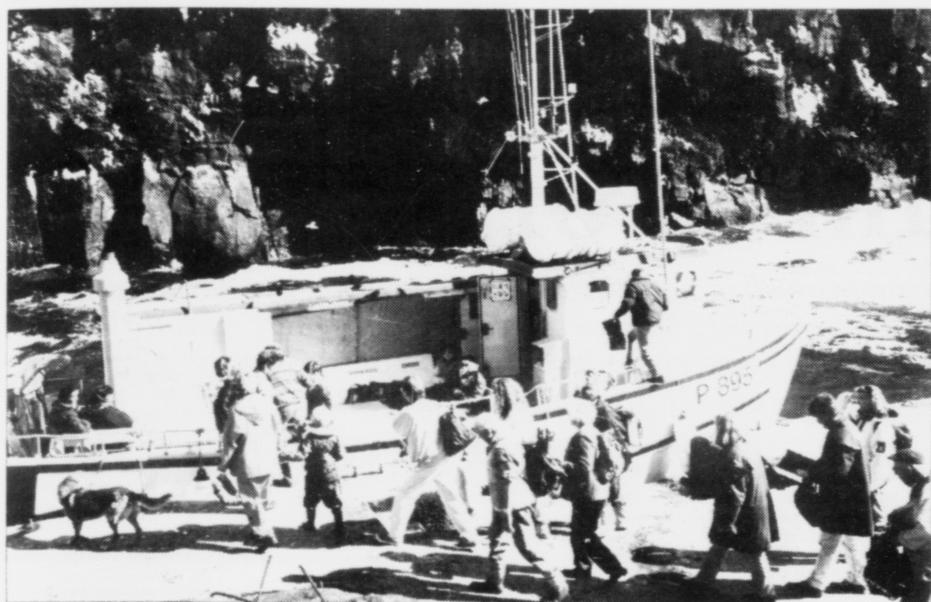

»Súlan« ved hanna på Mykines etter fem kvarters tur ut Sørvágsfjorden og langsmed sørkysten av Mykines

Framhald av síðu 17
godt sikra stiar langs fuglefjella.

I bygda

Inne í bygda Mykines er det ofte eit yrande liv sommarstid. Da er kiosken og kafeteriaen open, og like etter og før kvar gong båten »Súlan« kjem með nye gjestar frá Sørvágur, er det eit fargerikt skue av moteriktige fritidsklede. Vinterstid bur det berre 12-14 menneske her ute. Dei lever av litt jordbruk, sauehald, fuglefangst og mykje av folketrygda. Det er tre elevar i den vesle kvitmalte skolen, der den lange lina til sulefangsten ligg på loftet. Og i kyrkja samlar det seg 5-6 menneske kvar søndag formiddag for å høyre klok-karen Meinhardt lese og vere forsongar i gamle salmar av Kingo og Peter Dass. Det er ikkje orgel i kyrkja, songtradisjonane held seg godt.

Kiosk og kaffestove

Men sommarstid er det liv. Da kjem alle som har flytta vekk tilbake til husa dei passar på etter foreldre og besteforeldre, og da kjem turistane frá store delar av verda. Dei gamle velstelte husa med torv på taket er eit eventyrland, ein fredsel plass i den stakete verda. Alt er idyll, logrande sauebik-kjer, smilande ungar og lunt humrande Mykinesbuarar som aldri sluttar å undre seg over kor mange sjølvsagde ting turistar kan finne på å spørje om.

I Kaffistova blir det servert hamburgerar, kylling, men mest glade er kokkane i dei som vil ha lammekjøtt eller lunde. Dei fargerike lundene er Færøyanes ryp- per, men det er ikkje alle utlendingar som synest dei verkeleg kan ete den søte fuglen, særleg ikkje når den står på lista over verneverdige fuglar heime. -Jaja, sei- er færøyingen, vi har ikkje ein einaste elg her midt i havet, men vi forlangar jo ikkje at det skal vere forbod

mot elgjakta i Norge av den grunn. Her har vi meir enn nok av lunde, la oss forvalte denne rikdommen slik vi har gjort i hundrevis av år. Ein dansk skodespelar, blir det fortalt, hadde vore på Færøyaner for å spele inn »Tro, håb og trolddom« og blei spurt av dansk radio da han kom heim om han hadde fått smake færøyske matspesi- alitetar. »- Ja, sagde han, jeg fik søpapegøje. - Og hvorledes smagte så den? spurgte radioreportereren. - Den smagte som en helt almindelig papegøje, sagde skuespilleren.«

Kunsten

Og lunda smakar godt, der vi sit i det gamle atelieret til den store målaren Sámal Joensen-Mikines, fødd i 1906 her ute og den første færøying som blei utdanna kunstnar. Mikines er eit stort namn i Danmark og lenger ut enn det. Og det var Mykines han måla. Kvinne- portrett, følgjet heim etter gravferda da så mange mista livet i ei båtulykke på

Ein ridetur er det også mogleg å ta, her er det Rógvi Nolsø som får prøve hesten til Oskar Joensen

tretti-talet, nordavinden og regnbogen, kvinna som ventar på postbåten og livs- teikna utanfrå, dei kvite korset som står så stolt over kyrkja i horisonten. Ein in- ternasjonal meister var han, kunstnaren frá den mest av- sidesliggande øya på Fær-

øyaner.

Mykines-folk er med rette stolte av målaren sin, som kom heim mst kvar ei- naste sommar for å måle lyset, fargane, kvardagen og naturen. Og her kan vi sitte i atelieret hans og ete ein betre middag, med blikket festa mot fugleflok- kane over bygda, dei grøne liene og sjøve storhavet. Mykines er eit av dei mest eksklusive reisemål i verda, ein stad der menneske og makter møtest, mildt om sommaren, barskt og kaldt hele vinteren gjennom.

Eit av dei fremste fugle- paradisa i Norden, Mykinesholmen, med ut- syn mot Vágur, Sandoy og Suðuroy

HEGN & HEGNPELAR

Seyðahegn og hegnpelar i ymsum støddum á goymslu. Eisini hava vit nútímans el-hegn.

P/F PW-ÍSINKRAM
FR-660 Seldartjørður
Tlf. 41166 - 84166